

РЕШЕНИЕ

№ 13034

гр. София, 14.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 12.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разглежда дело номер **7470** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 226 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с §2 във връзка с чл. 156 – 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по повод на решение № 8201 от 03.07.2024 г., постановено по адм. дело № 3466 по описа за 2024 г. на Върховния административен съд (ВАС), Осмо отделение, с което е отменено Решение № 1131 от 20.02.2024 г., постановено по адм. дело № 6250 по описа за 2022 г. на Административен съд – София град (АССГ), Трето отделение, 16 – ти състав, с което по жалбата на „Рабит Фарм“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя И. Д. К., със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], вх. А, ап. 76, чрез адв. К. Г., с адрес [населено място], [улица], ет.1, ап. 6, е отменен ревизионен акт (РА) № Р – 2200 – 22210 – 02002 – 091 - 001 от 10.02.2022 г., издаден от С. Т. К., на длъжност началник на сектор, възложил ревизията и Д. С. С., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията при ТД на НАП – [населено място], потвърден с Решение № 671 от 03.05.2022 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ [населено място], като делото е върнато на същия съд за ново разглеждане от друг състав.

Оспорващият моли съдът да отмени РА, потвърден с решението на ответника, като незаконосъобразен, необоснован и неправилен, постановен при неправилно приложение на материалния закон и процесуалните правил в частта, в която се увеличава финансовия резултат и допълнително се начислява корпоративен данък по ЗКПО за данъчните периоди 2015 г., 2016 г. 2017 г. и 2018 г. и в оспорената част на установените резултати по ЗДДС за данъчни периоди от м.04.2016 г. до м. 01.2017 г., от м. 03.2017 г. до м. 02.2018 г., м. 04.2018 г., м. 05.2018 г., от м.

07.2018 г. до м. 10.2018 г. и м. 12.2018 г. По отношение на ЗКПО оспорващият възразява срещу изводите на органите по приходите, които неправилно били преобразунали финансовия му резултат, приемайки, че е налице неправилно приложима амортизационна норма, както и по отношение на отчетени разходи за брак на умрели зайци. По отношение частта по ЗДДС, в жалбата се излагат доводи, че видно от събраните доказателства в хода на ревизията се установяват наличните в дружеството животни, техния прираст и смъртност през всеки месец, както и „Технология за отглеждане на зайци във фирма „ТОП Т. 5“ [населено място], съдържащ данни за смъртността при отглеждането на зайци с норма от 15%. Оспорващият не е съгласен с извода на органите по приходите, че не трябва да се признае право на данъчен кредит на дружеството за отглеждането на бракуваните животни. Не на последно място се инвокират съображения, че не са налице основанията на чл. 69, ал.1, т.1 ЗДДС във връзка с чл. 68, ал.1, т. 1 ЗДДС, за да бъде отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 500,00 лв. по фактура № 111 от 19.06.2018 г., издадена от „ОП Поликонсулт“ ООД. В хода на съдебното производство, жалбоподателят редовно призован, не се явява, представлява се от адв. С., който поддържа жалбата, предлага да се уважи и РА да се отмени като неправилен и незаконосъобразен. Ответникът – директорът на Д „ОДОП“, редовно призован, не се явява, представлява се от юрк. Й., който оспорва жалбата и предлага РА да се потвърди по съображенията, изложени в решението на административния орган. Претендира юрисконсултско възнаграждение съобразно материалния интерес по спора.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е образувано във връзка с Решение № 454 от 25.03.2021 г. на директора на Д ОДОП С. и е издадена заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-2200-22210-02002-020-001 от 70.04.2021 г., с която на основание чл. 112 и чл. 113 от ДОПК, С. Т. К., началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., е възложила извършването на ревизия на „Рабит фарм“ ЕООД. В нея е записано, че обхвата на производството е за следните видове задължения по периоди: Корпоративен данък за периода 01.01.2015 г. до 31.12.2018 г. и Данък върху добавената стойност за периода от 01.01.2015 г. до 31.12.2018 г. Посочено е, че ревизията ще бъде извършена от Д. С. С., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията и И. И. К., на длъжност старши инспектор по приходите. Определен е срок за завършване до 3 месеца, считано от датата на връчване на ЗВР. Заповедта е връчена на 12.04.2021 г. по електронен път.

Със Заповед за изменение на ЗВР (ЗИЗВР) № Р – 2200 – 22210-02002-020-002 от 09.07.2021 г., издадена от С. К., е продължен срока за извършване на ревизията до 10.09.2021 г. Заповедта е връчена на 12.07.2021 г. по електронен път.

Издаден е ревизионен доклад (РД) № Р – 2200 – 22210-02002- 092 – 001 от 09.11.2021 г., връчен на 10.11.2021 г. по електронен път. Срещу РД не е подадено възражение.

Издаден е РА № Р-2200-22210-02002-091-001 от 10.02.2022 г., с който са установени задължения за довносяне в размер общо 18250,12 лв. и лихвите за просрочия към тях в размер общо на 7 406,90 лв., от които ДДС – 16 254,69 лв. и лихви – 6 691,20 лв. и корпоративен данък –1 995,43 лв. и лихви – 715,70 лв. РА е връчен на 10.02.2022 г. по електронен път.

В срока по чл. 152, ал. 1 от ДОПК е постъпила жалба с вх. № 53 – 06 – 1666 от 25.02.2022 г. по регистъра на ТД на НАП – С. и с вх. № 23 – 22 – 332 от 08.03.2022 г. по регистъра на дирекция ОДОП.

В частта по ЗКПО:

За 2015 г. оспорващият е подал декларация по чл. 92 ЗКПО, с която са декларирани приходи в

размер на 29 228, 36 лв. , разходи 93 675, 34 лв., счетоводна загуба 64 446, 98 лв. и данъчна загуба в размер на 64 446,98 лв.

Ревизиращите са приели, че жалбоподателят неправомерно е намалил счетоводния си финансов резултат при определяне на данъчен такъв с определените от него данъчно признати размери на амортизации в размер на 43 655,89 лв. и така за 2015 г. е установена данъчна загуба в размер на 20 791,09 лв.

За 2016 г. оспорващият е подал декларация по чл. 92 ЗКПО, с която са декларирани приходи в размер на 5 175,43 лв. , разходи 104415,14 лв. Приходите са формирани от приходи от продажби на продукция – зайци (1 195,43 лв.), приходи от продажба на материали (3 980,00 лв.). Деклариран е счетоводен и данъчен финансов резултат „загуба“ в размер на 99 239,71 лв.

В хода на ревизията е коригиран счетоводният финансов резултат за 2016 г., по следния начин:

Не е признато декларирано по чл. 54, ал.1 от ЗКПО и чл. 52, ал.1 от с.з. намаление на счетоводния резултат с 58 540,77 лв.;

На основание чл. 28, ал.3 ЗКПО счетоводният финансов резултат е увеличен с непризнати разходи за брак в размер на 51 243, 38 лв.

Извършено е приспадане на данъчна загуба в размер на 10 544,44 лв. и е установен остатък за пренасяне през следващи години – данъчна загуба от 2015 г. – 10 246, 65 лв.

За 2017 г. дружеството е подало декларация по чл. 92 ЗКПО, с която са декларирани приходи в размер на 14 605, 29 лв., разходи – 129 511,77 лв. Приходите са формирани от приходи от продажби на продукция – зайци (14 605,29 лв.). Деклариран е счетоводен и данъчен финансов резултат „загуба“ в размер на 114 906,48 лв.

В хода на ревизията е коригиран счетоводният финансов резултат за 2016 г., по следния начин:

Не е признато декларирано по чл. 54, ал.1 от ЗКПО и чл. 52, ал.1 от с.з. намаление на счетоводния резултат с 68 106,26 лв.;

На основание чл. 28, ал.3 ЗКПО счетоводният финансов резултат е увеличен с непризнати разходи за брак в размер на 70 392, 31 лв.

Извършено е приспадане на данъчна загуба в размер на 10 246,65 лв. Не е установен остатък за пренасяне през следващи години. Установена е данъчна печалба в размер на 13 345,44 лв., дължим корпоративен данък – 1 334, 54 лв. и лихва – 338, 85 лв. – данъчна загуба от 2015 г. – 10 246, 65 лв.

За 2018 г. жалбоподателят е подал декларация по чл. 92 ЗКПО, с която са декларирани приходи в размер на 42 455,05 лв., разходи – 441 270,71 лв. и счетоводен резултат загуба в размер на 398 815, 66 лв. Приходите и разходите са от продажба на продукция – зайци (2 3149 лв.) и приходи от продажба на МПС (19 306,05) лв.

По време на ревизията са установени основания за преобразуване на финансовия резултат, поради;

Непризнато намаление на счетоводния резултат с 87 115,80 лв.;

Финансовият резултат е увеличен с непризнати разходи за брак в размер на 153 079,87 лв.;

Счетоводният финансов резултат е увеличен с 60 110. 62 лв., която сума представлява разликата между определената пазарна цена на продадените през 2018 г. автомобил и отчетените приходи от продажба на същите за 2018 г. (79 416, 67 лв. – 19 306,05 лв. = 60 110,62 лв.);

Финансовият резултат е увеличен със сумата в размер на 154 311,49 лв., определена като превишение на разхода за лихви над законово определения размер;

Финансовият резултат е увеличен с разходи, осчетоводени по сметка 602 „Разходи за външни услуги“ в размер на 2 500,00 лв. по фактура № 111 от 19.06.2018 г., издадена от „ОП ПОЛИКОНСУЛТ“ ООД.

В резултат изброените увеличения за 2018 г. са общо в размер на 456 753,20 лв. След извършеното преобразуване от ревизиращите, за тази данъчна година е установена данъчна печалба в размер на 6 608,94 лв. и дължим корпоративен данък – 660,89 лв. и лихви 175,15 лв.

В частта по ЗДДС:

На основание чл. 79, ал.1 ЗДДС (в сила от 01.01.2017 г.) и чл. 79, ал.3 (в сила от 31.12.2016 г.) и на чл. 79, ал.4 от ЗДДС е начислен ДДС общо в размер на 15 756,52 лв. за ползвания данъчен кредит за бракуваните през ревизираните периоди на материални запаси – зайци. На основание чл. 69, ал.1, т. 1 ЗДДС във връзка с чл. 68, ал.1, т. 1 ЗДДС е отказано право на приспадане на данъчен кредит през м. 7. 2018 г. в размер на 500,00 лв. по фактура № 111 от 19.06.2018 г., издадена от „ОП ПОЛИКОНСУЛТ“ ООД.

1.Във връзка с увеличения счетоводен финансов резултат с непризнати разходи за брак (51 243,38 лв. за 2016 г.; 70 392,31 лв. за 2017 г. и 153 079,87 лв. за 2018 г.) и начисления на основание чл. 79 ЗДДС данък в размер на 15 756, 52 лв. за ползвания данъчен кредит за бракуваните материални запаси – зайци. Органите по приходите са установили, че жалбоподателят е декларирал като своя основна дейност отглеждане на зайци и търговия с тях. Той използва сметки от група 31, по които се отчитат и водят краткотрайни биологични активи по аналитични признаци (зайци за угодяване, продуктивни животни, млади животни, отбити животни, подрастващи, заклани животни). На базата на дадените обяснения от управителя на жалбоподателя умрелите животни се отписва по сметка 609 „други разходи“.

По дебита на тази сметка и по кредита на сметки от група 31 „брак на животни“ са отчетени следните стойности по ревизираните периоди, както следва:

За 2015 г. – „млади животни“ – 676,96; животни за угодяване – 6 748,91; дребни продуктивни животни – 1 805,39 или общо 9 230,36.

За 2016 г. – „млади животни“ – 0,0; животни за угодяване – 47 109,86; дребни продуктивни животни – 8 386,11 или общо 55 495,97.

За 2017 г. – „млади животни“ – 0,0; животни за угодяване – 55 447,49; дребни продуктивни животни – 14 944,82 или общо 70 392,31.

За 2018 г. – „млади животни“ – 0,0; животни за угодяване – 145 743,35; дребни продуктивни животни – 7 336,52 или общо 153 079,87.

За отчетност са съставяни Протоколи за претегляне и прираст на животните на последния ден на всеки месец. Ревизиращите са установили, че протоколите са без номера, с печат на дружеството и подпис, като в повечето случаи без „име“ за „подписал“. В тези писмени документи зайците са посочени като бройка и килограми, включително и умрели през месеца.

Съставяни са и Актове за ликвидация на животни (към последно число на месеца), които не съдържат информация за причината за смъртта на животните. Същите са послужили като основание за осчетоводяване на разходите за брак.

В хода на ревизията не са представени Протоколи за бракуване на материални активи, в които да е посочено защо се бракуват животните, кой ги бракува, къде са бракувани – мястото, където е извършено бракуването и др. Също така не са ангажирани писмени документи за брак на активи.

В хода на направена проверка, образувана във връзка с производство за прихващане и възстановяване, управителят на жалбоподателя, И. К., е посочила в писмен вид, че за умрелите животни е издаван протокол от екарисаж или при липса на посещения от екарисаж – от ветеринарен лекар и зоотехник, като Протоколите се съпровождат с акт за ликвидация на животни. По повод тези обяснения органите по приходите са извършили насрещна проверка на Д. К. Д., вписан като доктор в повечето от представените от „РАБИТ ФАРМ“ ЕООД документи. Ветеринарят е заявил, че е имал сключен договор с оспорвания в края на 2018 г., който е

прекратено поради неплащане.

Допълнително органите по приходите са установили, че жалбоподателят има сключен договор с „ЕКАРИСАЖ-ВАРНА“ ЕООД и „Д.Д.Д.-1“ ООД. От информацията, която са предоставили контрагентите на ревизираното дружество, се установява, че с Д.Д.Д.-1 ООД договорът е подписан на 29.08.2018 г. и във връзка с него е издадена фактура № 97 от 29.08.2018 г. на стойност 240,00 лв. с ДДС. Стойността по фактурата не е заплатена, поради което и услугата не е извършена.

„ЕКАРИСАЖ-ВАРНА“ ЕООД при насрещната проверка е дал информация, че през 2015 г. жалбоподателят е предал за унищожаване 773 бр. зайци с тегло 2 128 кг., а през 2016 г. – 200 бр. зайци и трупно месо от зайци с тегло 540 кг. Посочени са датите на предаване, вид и брой на СЖП. Номер на потвърдителна бележка, име на шофьор, номер на автомобил и тегло. За всяко приемане на СЖП от „РАБИТ ФАРМ“ ЕООД са представени съответната потвърдителна бележка, пътен лист, в които данните съответстват от данните на входящия електронен дневник. Последната потвърдителна бележка между двете дружества е с № 64498 от 26.05.2016 г., за предадени СЖП кат. 3, които не са умрели животни.

При ревизията е установено, че за 2016 г., 2017 г. и 2018 г. броят на предадените СЖП (умрели зайци) не съответства на вписания брой умрели зайци в актовете за ликвидация на животни, представени от жалбоподателя. при направената проверка между вписванията органите по приходите са установили следното разминаване:

За 2015 г. – брой умрели зайци – 773 с тегло в килограми – 2128, с отчетна стойност 9 230, 36 лв. (Актове за ликвидация) – няма разминаване с потвърдителните бележки;

За 2016 г. – брой умрели зайци – 2 693 с тегло в килограми – 7 046,96, с отчетна стойност 55 496,07 лв. (Актове за ликвидация) – съществено разминаване с Потвърдителните бележки, в които са вписани 540 кг, на които съответства отчетна стойност 4 252, 59 лв. Разликата е 51 243, 38 лв.;

За 2017 г. – брой умрели зайци – 4 645 с тегло в килограми – 10 658,2, с отчетна стойност 70 392,31 лв. (Актове за ликвидация) – не са установени данни за предадени за екарисаж животни и животински продукти;

За 2018 г. – брой умрели зайци – 11 367 с тегло в килограми – 29 360,70, с отчетна стойност 153 079,87 лв. (Актове за ликвидация) – не са установени данни за предадени за екарисаж животни и животински продукти;

При тези данни органите по приходите са признали само отчетните разходи за брак за 2015 г. в размер на 9 230,36 лв. и за 2016 г. – в размер на 4 252, 59 лв. Останалите отчетни разходи за брак за материални запаси за 2016 г. в размер на 51 243, 38 лв., за 2017 г. в размер на 70 392, 31 лв. и за 2018 г. – в размер на 153 079,87 лв. са определени на документално необосновани и на основание чл. 28, ал.2 ЗКПО не са признати за данъчни цели и с тях е извършено увеличаване на счетоводния финансов резултат за съответната година.

При тези данни и на основание чл. 79, ал.1 ЗДДС (в сила от 01.01.2017 г.), чл. 79, ал.3 (в сила от 31.12.2016 г.) и чл. 79, ал. 4 ЗДДС е начислен ДДС общо в размер на 15 756,52 лв. за ползвания данъчен кредит за отписване като бракувани животни, за които не е доказано, че са налице основания за бракуване. Това са данъчните периоди от м.04.2016 г. до м.01.2017 г., от м. 03.2017 г. до м.02.2018 г., м. 04.2018 г., м. 05.2018 г. и от м.08.2018 г. до 10.2018 г. и м. 12.2018 г.

2.Относно данъчните амортизации и непризнатите намаления на счетоводния финансов резултат по реда на чл. 54, ал.1 ЗКПО и чл.52, ал.1 ЗКПО. В хода на ревизията не са признати декларираните на посочените основания намаления на счетоводния финансов резултат по разглежданите години, а именно:за 2015 г. - 43 655,89 лв.; за 2016 г. - 58 540,77 лв.; за 2017 г. - 68 106,26 лв. и за 2018 г. - 87 115,80 лв. За да не се признаят декларираните амортизации органите по

приходите са посочили, че както в хода на настоящата ревизия, така и при първата ревизия от „РАБИТ ФАРМ“ ЕООД е изискан, но не е представен счетоводен и данъчен амортизационен план за периода 01.01.2015 г. – 31.12.2018 г. Представен е опис на всички дълготрайни активи към 23.01.2019 година с посочване на тяхното наименование, отчетна стойност, начислена амортизация, остатъчна стойност и дата на въвеждане в експлоатация, но не и документ, с който същите са придобити.

От представения опис на наличните дълготрайни активи към 23.01.2019 г. се установява следното:

- компютърна техника: отчетна стойност - 832,50 лв.; начислена амортизация - 832,50 лв.; остатъчна стойност - 0,00 лв.; дата на въвеждане в експлоатация - 05.03.2016 г.
- Тойота Авенсис TX2902: отчетна стойност - 45 691,41 лв.; начислена амортизация - 12 374,75 лв.; остатъчна стойност - 33 316,66 лв.; дата на въвеждане в експлоатация - 01.11.2017 г.
- М. СВ 9098АС - отчетна стойност - 67 000,00 лв.; начислена амортизация - 9 770,83 лв.; остатъчна стойност - 57 229,17 лв.; дата на въвеждане в експлоатация - 09.05.2018 г.;
- М. TX 7300ХТ - отчетна стойност - 35 000,00 лв.; начислена амортизация - 5104,17 лв.; остатъчна стойност - 29 895,83 лв.; дата на въвеждане в експлоатация - 16.05.2018 г.;
- Тойота Авенсис - отчетна стойност - 22 309,87 лв.; начислена амортизация - 2 323,94 лв.; остатъчна стойност - 19 985,93 лв.; дата на въвеждане в експлоатация - 25.07.2018 г.;
- компютърна техника - отчетна стойност - 822,17 лв.; начислена амортизация - 34,26 лв.; остатъчна стойност - 787,91 лв.; дата на въвеждане в експлоатация - 30.11.2015 г.;
- машина В. - отчетна стойност - 749J 7 лв.; начислена амортизация - 449,52 лв.; остатъчна стойност - 299,65 лв.; дата на въвеждане в експлоатация - 23.12.2013 г.;
- хранилки: отчетна стойност - 1 666,00 лв.; начислена амортизация - 208,25 лв.; остатъчна стойност - 1 457,75 лв.; дата на въвеждане в експлоатация - 06.02.2018 г.;
- клетки, хранилки - отчетна стойност - 11 242,52 лв.; начислена амортизация - 1 264,78 лв.; остатъчна стойност - 9 977,74 лв.; дата на въвеждане в експлоатация - 01.03.2018 г.;
- клетки и хранилки - отчетна стойност - 289 312,47 лв.; начислена амортизация - 169 970,87 лв.; остатъчна стойност - 119 341.60 лв.; дата на въвеждане в експлоатация - 01.01.2015 г.

От така предоставения опис се установява, че посочените в него активи, с изключение на „клетки и хранилки“ и „машина В.“, са придобити през ревизирия период.

Относно клетките и хранилките:

От представена оборотна ведомост и главна книга за 2015 г. е установено, че за актива „хранилки и клетки“ е начислена амортизация в размер на 43 396,87 лв., при 15% годишна амортизационна норма. За 2016 г., 2017 г. и 2018 г. за актив „хранилки и клетки“ е начислена същата амортизация в размер на 43 396,87 лв. През 2018 г. за нови клетки и хранилки е начислена допълнителна амортизация в общ размер на 362,28 лв.

В хода на процесната ревизия са представени писмени обяснения от И. Д. К. - управител на „РАБИТ ФАРМ“ ЕООД, към които за доказване на отчетната стойност на въведените в експлоатация клетки и хранилки през 2015 г., са представени копия на Констативен протокол от 04.08.2014 г. и Заповед от 30.12.2014 г. на управителя на „ТОП ТРАНС 5“ ЕООД (предишното наименование на жалбоподателя). В приобщения към административната преписка констативния протокол е посочено, че при оглед на нает за

ползване имот от „СТИН“ ЕООД по Договор от 01.08.2014 г., находящ се [населено място], И. Д. К. - управител на „РАБИТ ФАРМ“ ЕООД, в присъствието на свидетелите М. И. К. - счетоводител и С. Г. Т., е констатирала наличието на 3 220 изоставени безстопанствени клетки от наемодателя с размери 80/50/40 мм., от които 9 - негодни за употреба и 325 - за ремонт. С констативния протокол е постановено намерените безстопанствени клетки да бъдат ремонтирани и в следствие, заприходени като активи в дружеството - 3 211 клетки по тяхната справедлива цена.

Със Заповед от 30.12.2014 г. на управителя И. К. е определена справедлива стойност на всяка от клетките в размер на 90,00 лв., като е посочено, че същата е установена по реда на СС №16 „Дълготрайни материални активи“ (т. 4.7., буква „б“) съгласно запитване и получена оферта за пазарната цена на подобно стопанско оборудване.

При тези данни ревизиращите са направили заключение, че клетките и хранилките, отразени като ДМА в счетоводството на жалбоподателя, са изработени от него по стопански начин - с труд на служителите му, за което е вложил Купени материали. След анализ на записванията по счетоводните сметки, отразяващи придобиването им, ревизиращият екип е установил, че стойността на тези активи е формирана единствено от стойността на вложените материали, която е многократно по-ниска от стойностния праг за признаване на ДМА. Направено е заключение, че те не отговарят на изискванията за амортизируеми дълготрайни активи съгласно Националните стандарти за финансови отчети за Малки и средни предприятия (Н.), а именно - стойността им е под стойностния праг на същественост за дълготраен материален актив, приет в счетоводната политика на дружеството – 700,00 лв. Органите по приходите са посочили, че клетките и хранилките не отговарят на определението за данъчен дълготраен материален актив по смисъла на чл. 50, ал. 1 от ЗКПО и е направен извод, че в нарушение на Н. и ЗКПО жалбоподателят е определил данъчно признат размер на амортизации за клетките и хранилките, поради което не са признати за данъчни цели на основание чл. 54, ал. 1 от ЗКПО.

Относно останалите ДМА - превозните средства

Като документално необосновани са посочени и датите на въвеждане в експлоатация на трите автомобила от описа на ДМА към м. 01.2019 г.: М. СВ 9098АС, М. ТХ 7300ХТ и Тойота Авенсис, тъй като не са представени документи, доказващи това обстоятелство. Като допълнителен аргумент е посочено, че оспорваният не е отчитал приходи от експлоатацията им, т. е. последните не са носели икономическа изгода. Няма доказателства за отчетени продажби от отдаване под наем на автомобилите или друг вид услуги, свързани с тяхната експлоатация. Не са представени пътни листа, които да удостоверяват и да документират фактическото използване за целите на независимата икономическа дейност на дружеството. В заключение е посочено, че ревизираното лице неправомерно е начислило данъчни амортизации за посочените леки автомобили и неправомерно е намалило с тях финансовия резултат.

3. Относно извършеното на основание чл. 16, ал. 1 от ЗКПО увеличение на счетоводния финансов резултат с 60 110,62 лв. - разликата между определената пазарна цена на продадените през 2018 г автомобили и отчетените приходи от продажба на същите за 2018 г. При ревизията е установено, че през 2018 г. жалбоподателят е станал собственик на други три автомобила, които не са включени в описа на наличните активи към 2019 г. Тези

автомобили са продадени на физически лица в годината на придобиването им. За тези автомобили органите по приходите са приели, че са продадени при условия, които водят до отклонение от данъчно облагане по смисъла на чл. 16, ал. 1 от ЗКПО.

С договор за покупко-продажба на МПС от 04.09.2018 г., сключен между „ЕФ ДЖИ ФИНАНС“ ЕАД е ЕИК[ЕИК] (продавач), „РАБИТ ФАРМ“ ЕООД (лизингополучател) и А. Д. В. (купувач), е извършена продажба на лек автомобил М. GL 500 4-матик, номер на рама WDC1648861A457472. За сделката „РАБИТ ФАРМ“ ЕООД е издало фактура №10... 71 от 26.09.2018 г. с данъчна основа (ДО) 12 639,38 лв. и ДДС 2 527,87 лв.

С договор за покупко-продажба на МПС от 22.03.2018 г., сключен между „РАБИТ ФАРМ“ ЕООД (продавач) и Заринка С. К. (купувач), е извършена продажба на лек автомобил М. C350 Блутек с номер на рама WDD2220321A001928. За сделката „РАБИТ ФАРМ“ ЕООД е издало фактура №10..50 от 22.03.2018 г. с ДО 4 166,67 лв. и ДДС 833,33 лв.

С договор за покупко-продажба на МПС от 01.10.2018 г., сключен между „РАБИТ ФАРМ“ ЕООД (продавач) и М. К. М. (купувач), е извършена продажба на лек автомобил Лексус ЛС 600Х с номер на рама JTHCU46F705005587. За сделката „РАБИТ ФАРМ“ ЕООД е издало фактура №10..72 от 01.10.2018 г. с ДО 2 500,00 лв. и ДДС 500,00 лв.

В хода на ревизията е възложено изготвянето на експертиза за определяне на пазарната стойност на продадените през 2018 г. и описани по-горе автомобили. Експертът, използвайки метода на сравнимите неконтролирани цени и метода на пазарните цени, е определил следните пазарни стойности на автомобилите към датите на продажбите:

- лек автомобил М. GL 500 4-матик с номер на рама WDC1648861A457472 - 23 300,00 лв.;
- лек автомобил М. C350 Блутек с номер на рама WDD2220321A001928 - 35 500,00 лв.;
- лек автомобил Лексус ЛС 600Х с номер на рама JTHCU46F705005587 - 36 500,00 лв.

Посочените цени са с включен ДДС.

Разликата между пазарната и продажната цена на автомобилите е общо в размер на 60 110,62 лв. (79 416,67 лв. — 19 306,05 лв. = 60 110,62 лв.). Установено е съществено отклонение между пазарната и продажната цена на автомобилите, Поради това, на основание чл. 16, ал. 1 от ЗКПО данъчният финансов резултат за 2018 г. е увеличен със сумата от 60 110,62 лв.

4.Относно увеличението на финансовия резултат за 2018 г. по реда на чл. 43 от ЗКПО със сумата 154 311,49 лв. В РД е описано, че с Договор за заем от 01.12.2015 г. „ТОП ЕНЕРДЖИ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД - заемодател се е задължил да предостави на „ТОП ТРАНС 5“ ЕООД (понастоящем наименувано „Р. Т' Ф.“ ЕООД) - заемателя сума в размер на 500 000,00 лв., предаването на която е следвало да се извърши в срок до 15.12.2015 г. Заемателят се е задължил да върне на заемодателя същата в срок до 01.12.2020 г., ведно със законната лихва, за срока от получаването до връщането ѝ. С Договор за цесия от 30.06.2018 г. „ТОП ЕНЕРДЖИ БЪЛГАРИЯ“ ООД е прехвърлило възмездно вземането си от „РАБИТ ФАРМ“ ЕООД на „БУЛ СОФТ СТРОЙ“ ЕООД, за което жалбоподателят е уведомен по реда на чл. 99 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД). Констатирано е, че управителите на „БУЛ СОФТ СТРОЙ“ ЕООД и „ТОП ЕНЕРДЖИ БЪЛГАРИЯ“ ООД са свързани лица по смисъла на §1, т. 3 , б. „а“ от Допълнителните разпоредби на ДОПК - баща и син. Установено е, че за 2018 г. „РАБИТ ФАРМ“ ЕООД е отразило в счетоводството си по дебита на сметка 621 „Разходи за лихви“ дължимите такива по

Договор за заем от 01.12.2015 г., в размер на 166 579,18 лв.

В хода на ревизията е констатирано, че собственият капитал на ревизираното дружество към 01.01.2019 г. е в размер на 353 266,31 лв., а към 31.12.2019 г. - 45 549,35 лв. Привлеченият капитал на дружеството към 01.01.2018 г. е в размер на 855 679,80 лв., а към 31.12.2019 г. - 1 209 076,77 лв. Размерът на собствения капитал е формиран по данните от счетоводни сметки „Основен капитал“, „Неразпределена печалба“, „Загуба от минали години“ и „Загуба от текущата година“, а на привлечения капитал - от счетоводни сметки „Получени дългосрочни заеми“ и „Други кредитори“.

През 2018 г. средно аритметичната сума на привлеченият капитал в размер на 103 2378,29 лв. е по-голяма от трикратният размер на средно аритметичната сума на собствения капитал в размер на 461 575,44 лв. ($153858,48 \times 3$) и дружеството е в „състояние на слаба капитализация“ за годината. „РАБИТ ФАРМ“ ЕООД следва да прилага разпоредбите на чл. 43, ал. 1 от ЗКПО за 2018 г.

При така установените обстоятелства, ревизиращият екип е направил заключение за приложимост на разпоредбите на чл. 43, ал. 1 от ЗКПО за 2018 г. На основание ад. 43, ал. 3 от ЗКПО разходите за лихви, които „РАБИТ ФАРМ“ ЕООД е начислило за периода в размер на 166 579,18 лв. по Договор за заем, подлежат на регулация.

През периода разходите за лихви, подлежащи на регулация по чл. 43 от ЗКПО, са по-големипо от разликата между 75% от счетоводният финансов резултат на дружеството без влиянието на всички приходи и разходи за лихви и общият размер на приходите от лихви и със същите следва да се преобразува финансовият резултат на Дружеството за данъчни цели. Размерът на непризнатите разходи за лихви е определен по формулата, посочена в чл. 43, ал. 1 от ЗКПО, при спазване изискванията на чл. 43, ал. 3 от ЗКПО. На основание чл. 43, ал. 1 от ЗКПО с непризнатите за данъчни цели разходи за лихви в размер на 154 311,49 лв., е увеличен финансовият резултат за 2018 г.

В хода на настоящето производство са приети като писмени доказателства материалите съдържащи се в адм. дело №6250 по описа за 2022 г. на АССГ и в адм. дело № 3466 по описа на ВАС, Осмо отделение. По отношение на приетата ССЕ в хода на производството по адм. дело 6250/22 на АССГ, изготвена от вещото лице Е. К., следва да се има предвид, че в открито съдебно заседание, проведено на 04.10.2023 г. процесуалният представител на ответника е посочил следното относно нейното приемане: „Предоставям на преценката на съда за приемане на настоящето заключение“ (л.329 от посоченото дело). В тази връзка следва да се посочи, че от отговорите на експерта на зададените му въпроси същият е отговарял уклончиво и непълно. Например на въпрос дали е направена съпоставка на данните, които са представени от дружествата „Екарисаж-Варна“ ЕООД и „Д.Д.Д.-1“ ООД, вещото лице посочва, че няма такива данни на стр. 14 на експертизата и е прегледала „актовете за ликвидация“ и не казва нищо за другите данни. Настоящият съдебен състав намира, че следва да кредитира заключението на ССЕ, доколкото същото систематизира установените данни, но и направените изводи, тъй като формулировката на въпросите касае даването по – скоро на отговори на правни въпроси, както и че вещото лице е изследвало само материалите, отнасящи се до тезата на жалбоподателя без да съпостави пълната налична информация.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните

правни изводи:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването. Подадена е в законоустановения срок, поради което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

В частта по ЗКПО

Законодателят в чл. 16 от ЗКПО е регламентирал кога ще е налице отклонение от данъчното облагане. В процесния случай органите по приходите са посочили, че са налице предпоставките на чл. 16, ал. 1 и чл. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО, които текстове гласят, че когато една или повече сделки, включително между несвързани лица, са сключени при условия, чието изпълнение води до отклонение от данъчно облагане, данъчната основа се определя, без да се вземат под внимание тези сделки, някои техни условия или тяхната правна форма, а се взема под внимание данъчната основа, която би се получила при извършване на обичайна сделка от съответния вид по пазарни цени и насочена към постигане на същия икономически резултат, но която не води до отклонение от данъчно облагане. А За отклонение от данъчно облагане се смята и: начисляването на възнаграждения или обезщетения за услуги, без те да са реално осъществени.

Тъй като поради наличието на брак, жалбоподателят е намалил счетоводния си финансов резултат, органите по приходите са се позовали на чл. 28, ал. 2 ЗКПО, който предвижда, че не се признават за данъчни цели счетоводните разходи от липси и брак на материални запаси. В ал. 3 на посочената норма законодателят е посочил, че алинея 2 не се прилага, когато разходите се дължат на: 1. непреодолима сила; 2. технологичен брак или промяна на физико-химичните свойства, установени с нормативен акт или с фирмени стандарти, когато не е налице нормативен акт, и в обичайните за съответната дейност размери; 3. изтичане срока на годност съгласно нормативен акт или фирмени стандарти, когато не е налице нормативен акт, и в обичайните за съответната дейност размери; 4. липси на стоки, произтичащи от търговска дейност в обекти, в които клиентите имат пряк физически достъп до предлаганите стоки, в размер до 0,25 на сто от размера на нетните приходи от продажби на съответния търговски обект. Следователно, за да се приеме, че един брак следва да се признае за намаляване на счетоводния финансов резултат, то трябва да е налице някоя или някои от хипотезите на чл. 28, ал. 3 ЗКПО.

С оглед обстоятелството, че с РА на основание чл. 79, ал.1 ЗДДС (в сила от 01.01.2017 г.), чл. 79, ал. 3 (в сила от 31.12.2016 г.) и чл. 79, ал. 4 ЗДДС е начислен ДДС е необходимо да се има предвид, че чл. 28, ал. 4 ЗКПО изрично предвижда, че не се признава за данъчни цели разходът за данък по чл. 79, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност на активи, непризнати по реда на ал. 1 - 3.

Във връзка с проверявания договор за заем на жалбоподателя, органите по приходите са изследвали въпроса за регулиране на слабата капитализация, регламентирана в чл. 43 от ЗКПО, като в случая се прилага редакцията на чл. 43, ал.1 (в сила ДВ, бр. 11) от 2007 г.), която гласи, че не се признават за данъчни цели в годината на отчитането им разходите за

лихви в размер, определен за текущата година по следната формула: $НРЛ = РЛ - ПЛ - 0,75 \times \text{ФРПЛ}$, където: НРЛ са непризнатите разходи за лихви; РЛ са разходите за лихви, определени по реда на ал. 3; ПЛ е общият размер на приходите от лихви; ФРПЛ е счетоводният финансов резултат преди всички разходи и приходи от лихви.

Що се касае за данъчните материални активи на оспорващия както органите по приходите, така и съда следва да съобразят приложимото законодателство за ревизираните периоди на чл. 50, 52, 54 и чл. 55 ЗКПО в сила до 01.01.2019 г. В този случай законодателят изрично е предвидил, че данъчни дълготрайни активи са сумите, които отговарят на изискванията за амортизируеми дълготрайни активи съгласно Националните счетоводни стандарти, чиято стойност е равна или превишава по – ниската стойност от: 1. Стойностният праг на същественост за дълготрайния материален актив, определен в счетоводната политика на данъчно задълженото лице; и 2. Седемстотин лева. А Данъчно задължените лица, които формират данъчен финансов резултат, изготвят и водят данъчен амортизационен план, в който отразяват всички данъчни амортизируеми активи. Д. амортизационен план е данъчен регистър, в който се отразява информацията, определена съгласно изискванията на тази глава, за процеса на придобиване, последващо водене, амортизиране и отписване на данъчните амортизируеми активи. Съдържанието на данъчния амортизационен план е регламентирано в чл. 52, ал. 3 ЗКПО.

При определяне на данъчния финансов резултат се признават годишните данъчни амортизации, определени по реда на тази глава. Като счетоводните разходи за амортизации не се признават за данъчни цели. При определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се увеличава със счетоводните амортизации, независимо от това дали отчитането им води до намаляване на счетоводния финансов резултат за годината на счетоводното им отчитане.

За правилната преценка на данъчните амортизируеми активи на жалбоподателя трябва да се вземе предвид и разписания текст на чл. 55, съгласно който същите се разпределят в седем категории: 1. категория I - масивни сгради, включително инвестиционни имоти, съоръжения, предавателни устройства, преносители на електрическа енергия, съобщителни линии; 2. категория II - машини, производствено оборудване, апаратура; 3. категория III - транспортни средства, без автомобили; покритие на пътища и на самолетни писти; 4. категория IV - компютри, периферни устройства за тях, софтуер и право на ползване на софтуер, мобилни телефони; 5. категория V - автомобили; 6. категория VI - данъчни дълготрайни материални и нематериални активи, за които има ограничен срок на ползване съгласно договорни отношения или законово задължение; 7. категория VII - всички останали амортизируеми активи. Както и че годишните данъчни амортизационни норми с определят еднократно за годината и не могат да превишават изрично разписаните в табличен вид размери.

И не на последно място следва да се посочи относимата нормативна уредба, приложима при пренасянето на данъчна загуба, регламентирана в чл. 70 и чл. 71 ЗКПО, съгласно която данъчно задължените лица имат право да пренасят данъчната загуба, формирана по реда на тази част. Когато данъчно задължено лице е избрало да пренася данъчната загуба, тя задължително се пренася последователно до изчерпването ѝ през следващите 5 години. Данъчно задълженото лице упражнява правото си на избор чрез приспадане на данъчната

загуба през първата година след реализирането на данъчната загуба, през която лицето е формирало положителен данъчен финансов резултат преди приспадане на данъчната загуба. Когато до датата на данъчния контрол данъчно задълженото лице не е формирало положителен данъчен финансов резултат преди приспадане на данъчната загуба, смята се, че лицето е упражнило правото си на избор за пренасяне на данъчна загуба.

Както и реда за приспадане на данъчна загуба при определяне на данъчния финансов резултат в размера на положителния данъчен финансов резултат преди приспадане на данъчната загуба. Когато данъчната загуба е по-малка от положителния данъчен финансов резултат преди приспадане на данъчната загуба, при определяне на данъчния финансов резултат се приспада пълният ѝ размер.

В частта по ЗДДС

В разпоредбата на чл. 79, ал. 1 от ЗДДС е разписано правото на приспадане на данъчен кредит от регистрирано по ЗДДС лице, което изцяло, частично или пропорционално на степента на използване за независима икономическа дейност, е приспаднало данъчен кредит за произведена, придобита или внесена от него стока, при унищожаване, установяване на липси или при бракуване на стоката начислява и дължи данък в размер на ползвания данъчен кредит. За стоките и услугите, които са или биха били дълготрайни активи, за целите на ал. 1 и 2 лицето дължи данък в размер, определен посочената в т.2. Следва да е изпълнено и изискването начисляването на данъка по ал. 1 – 3 да е извършено в данъчния период, през който е възникнало съответното обстоятелство, чрез съставяне на протокол за определяне размера на дължимия данък и отразяването му в дневника за продажбите и справка – декларацията за този данъчен период. Такъв протокол следва да е издаден по реда на чл. 66, ал. 3 ППЗДДС, но в материалите по делото не се установява неговото наличие, а и от приетата ССЕ по адм. дело № 6250/22 АССГ, не се споменава да е представен на вещото лице. Изводът за законосъобразното начисляване на ДДС следва от изводът за наличието или не на основания за увеличаване счетоводния финансов резултат на жалбоподателя на основание чл. 28, ал.2 ЗКПО.

И не на последно място, във връзка с фактура № 111 от 19.06.2018 г., издадена от „ОП ПОЛИКОНСУЛТ“ ООД следва да се вземат предвид разпоредбите на чл. 69, ал.1, т. 1 във връзка с чл. 68, ал.1, т. 1 ЗДДС. Съгласно първата - когато стоките и услугите се използват за целите на извършването от регистрираното лице облагаеми доставки, лицето има право да приспадне данъка за стоките или услугите, които доставчикът - регистрирано по този закон лице, му е доставил или предстои да му достави. Тоест правото на приспадане на данъчен кредит е обвързано с извършването на последваща облагаема доставка. Втората предвижда, че данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за: 1. получени от него стоки или услуги по облагаема доставка. В случая не се опровергани изводите на органите по приходите по отношение на тази фактура, тъй като не е достатъчно условие тя е отразена в счетоводната документация. Реалността на доставката се доказва с реално извършена услуга, за каквато липсват данни. Следователно жалбата в тази ѝ част следва да се отхвърли.

В частта по ЗКПО

1. Увеличения на счетоводния финансов резултат по реда на чл. 28, ал.2

ЗКПО

Настоящият съдебен състав намира жалбата за неоснователна в тази ѝ част, тъй като от материалите по делото и посочената по – горе приложима нормативна уредба не се установява тезата на жалбоподателя. Той твърди, че осчетоводения брак е в резултат от смъртта на животните. Оспорващият не посочва, а и не ангажира писмени доказателства, от които да е видно, че смъртта на животните е настъпила вследствие на непреодолима сила - различни заболявания и др., който да обосноват законосъобразното ползване на нормативно установените изключения.

От приетите по делото писмени документи - Актове за ликвидация на животни не може да се установи по безспорен начин каква е причината за смъртта, тъй като такава не е в писана. Нещото повече ликвидацията на животните, актовете, са подписани или само от управителя на дружеството, И. К., или от нея и д-р Д., без да е изпълнено изискването това се направи от комисия. Оспорващият нито твърди, нито доказва, че съществуват доказателства за причините, довели до тези размери на смъртност, които са посочени в актовете за ликвидация. Липсват данни за протекли заболявания и настъпила смъртност при животните в резултат на заболявания, който да съставляват непредвидени и или непредотвратими събития от извънреден характер. Действителност по делото са приети и други писмени документи за ваксинация на животните и прилагането на медикаменти, но с оглед, че настоящето производство е повторно и развиващо се по реда на чл. 226 АПК и без да са дадени указания от страна на касационната инстанция, а и не е налице процесуална активност на оспорващия, то последният не може да докаже причината за смъртта на животните. Тук съдът намира за необходимо да посочи, че не кредитира заключението на приетата ССЕ, тъй като експертът е посочил общия брой на починалите животни, но при положение, че вещото лице не е ветеринар и не притежава специални познания в тази област изводите му не могат да се приемат за достоверни. Още повече, както бе посочено по-горе в настоящия съдебен акт, Е. К. не е направила пълен анализ на материалите по делото, а само е разглеждала писмените доказателства в полза на оспорващия, но не и доказателства, свързани с предадените на екарисаж труповете. По делото не се съдържат данни, а и не се твърди, че оспорващият е направил допълнителни и извън необходимите разходи за медикаменти за лечение на зайци.

Що се касае за твърдението, че жалбоподателят има предвиден в предприятието си технологичен брак „смъртност от 15%.“ следва да се посочи, че не са доказани и основания за признаване на смъртността на животните като такъв. Този процент е съобразен с допустимия и посочен технологичен брак. Представеният при ревизията документ, наименован „Технология за отглеждане на зайци в „ТОП Т. 5“ [населено място]“ /понастоящем наименовано „РАБИТ ФАРМ“ ЕООД/ е съставен от оспорващия и в негова подкрепа не са ангажирани други данни, които да обосновават как е определена тази норма.

По тези съображения настоящият съдебен състав приема, че РА е законосъобразен и издаден при стриктното спазване на закона. В този смисъл е и наличната съдебна практика на Върховния административен съд - Решение №11995/08.11.2016 г. по адм. д. №7504/2016 г. на ВАС. VIII отделение, Решение № 1309/30.0 L2014 г. по адм. д. №7156/2013 г. на ВАС, VIII отделение и др.

2. Данъчни амортизации и непризнати намаления на счетоводния финансов резултат по реда на чл. 54, ал. I ЗКПО и чл. 52, ал. I ЗКПО.

От материалите по делото, представени с административната преписка, събрана в резултат на двете ревизионни производства жалбоподателят не е представил доказателства, удостоверяващи, че процесите клетки и хранилки са дълготрайни материални активи и данъчни амортизируеми такива. Такива не са ангажирани и пред съда. От обясненията на управителя на „РАБИТ ФАРМ“ ЕООД за начина на формиране на стойността на всяка отделна клетка и хранилка се установява, че тя не надвишава стойностния праг за признаването на ДМА - 700,00 лв., както правилно са заключил ответника. Клетките и хранилките не са заведени в счетоводството на жалбоподателя като самостоятелни ДМА, а като формиращи 1 отделен такъв до края на 2017 г. и 3 отделни през 2018 г., без да са представени доказателства какви елементи включват и че същите представляват изградени и въведени системи в зайцефермата за отглеждане и изхранване на зайци. Видно от представения от жалбоподателя снимков материал, всяка клетка и хранилка е самостоятелен актив. Следователно правилно и законосъобразно органите по приходите са приели, че, отразените в счетоводството на оспорвания клетки и хранилки не отговарят на изискванията на счетоводното и данъчно законодателство за признаването като ДМА и данъчни амортизируеми активи.

Съдът приема за правилен и обоснован извода, че процесите клетки и хранилки не отговарят на критериите за признаване на дълготраен материален актив и данъчен амортизируем актив, в резултат на което ревизиращият екип законосъобразно не е признал декларираното намаление по чл. 54, ал. 1 от ЗКПО начислените от дружеството разходи за амортизации на клетки и хранилки.

По отношение на другите ДМА - леките автомобили.

В хода на ревизионното производство, от „РАБИТ ФАРМ“ ЕООД не е представен данъчен амортизационен план.

Начисляването на данъчна амортизация започва от началото на месеца, в който данъчният амортизируем актив е въведен в експлоатация или от началото на следващия месец съгласно нормата на чл. 58, ал. 1 от ЗКПО. Началната дата на начисляване на данъчна амортизация е свързана единствено с въвеждането на актива в експлоатация, а не - с неговото придобиване. Датата на въвеждане в експлоатация следва да е документално обоснована. При ревизията не са представени доказателства за въвеждането в експлоатация на процесите активи. Също така, по отношение на ДМА - леки автомобили, не са представени доказателства относно въвеждането в експлоатация на последните й доказателства за фактическото използване на автомобилите за целите на независимата икономическа дейност на дружеството. Няма представени пътни листа. Няма доказателства за отчитани продажби от отдаване под наем на автомобила или друг вид услуги, свързани с тяхната експлоатация.

В хода на двете ревизионни производства и при оспорването на акта, „РАБИТ ФАРМ“ ЕООД не е представило доказателства, че процесите автомобили са експлоатирани от дружеството за нуждите на дейността му. Следователно правилно и законосъобразно с РА не е признато декларираното намаление по чл. 54, ал. 1 от ЗКПО с отчетените разходи за амортизации на автомобилите.

3. Извършено увеличение на счетоводния финансов резултат по реда на чл. 16, ал.1 ЗКПО.

И в тази хипотеза жалбата е неоснователна, тъй като правилно и законосъобразно е увеличението на счетоводния финансов резултат за 2018 г., извършено на основание чл. 16, ал. 1 от ЗКПО със сумата от 60 110,62 лв., представляваща разликата между определената пазарна цена на продадените през 2018 г. автомобили и отчетените приходи от продажба на същите за 2018 г. Тук следва да се посочи, че оспорваният прояви пълна процесуална пасивност относно оборване изводите на органите по приходите, както и че не опроверга изводите на назначената в хода на ревизията оценителна експертиза.

Съгласно възложената за целите на ревизията експертиза, пазарната цена на продадените от жалбоподателя три автомобила /М. GL 500 4-матик с [рег.номер на МПС] ; М. С350 Блутек, [рег.номер на МПС] и Лексус ЛС 600Х, [рег.номер на МПС] / е 79 416,67 лв. Жалбоподателят е продал автомобилите на цена общо в размер на 19 306,05 лв. Общото между трите МПС е това, че са продадени в условията на тройна сделка между лизингодател, лизингополучател и трето лице приобретател. При това положение съдът приема, че е налице съществено отклонение между пазарната и продажната цена на автомобилите и законосъобразно е приложена разпоредбата на чл. 16, ал. 1 от ЗКПО, за да се увеличи данъчният финансов резултат за 2018 г. с разликата от 60 110,62 лв. между пазарната и продажната цена.

Съгласно чл. 16, ал.1 ЗКПО (цитиран по – горе в мотивите) като предпоставките за прилагане на уреденото в него правило за корекция, единствено обективни обстоятелства - наличието, съответно изпълнението на условия по сделките е последица отклонение от данъчно облагане. За да произведе действие тази разпоредба, е достатъчно едно или повече от условията по сделката да са такива, че да водят до отклонение от данъчно облагане.

В настоящия случай са приложими установените пазарни цени. Определените от органите по приходите не са оборени, поради което настоящият съдебен състав приема същите за законосъобразно определени. От това следва и изводът, че органите по приходите правилно са увеличили счетоводния финансов резултат на жалбоподателя на основание чл. 16, ал.1 ЗКПО с разликата между пазарната и продажната цена на автомобилите.

4. Увеличение на финансовия резултат по реда на чл. 43 ЗКПО

Законосъобразно със спорния РА е увеличен счетоводния финансов резултат на жалбоподателя за 2018 г. по реда на чл. 43, ал. 1 от ЗКПО, който регламентира регулирането на слабата капитализация, със 154 311,49 лв. Видно от доказателствата по преписката, в случая не е изпълнено условието по чл. 43, ал. 6 от ЗКПО, предполагащо изискването за несъобразяване с чл. 43, ал. 1 от с. з. /непризнаването за данъчни цели на отчетени разходи за лихви за текущата година/. Правилно ответникът екип е съобразил, че отчетените разходи за лихви от задълженото лице по Договора за заем от 01.12.2015 г. с „ТОП ЕНЕРДЖИ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД в размер на 154 311,49 лв. не следва да се признаят за данъчни цели на основание чл. 43, ал. 1 и ал. 6 от ЗКПО, тъй като привлеченият капитал на ревизираното дружество за 2019 г. е по-голям от трикратния размер на собствения капитал.

По тези съображения жалбата следва да се отхвърли като неоснователна и доказана, а РА

да се потвърди в обжалваната му част като правилен и законосъобразен.

При този изхода на делото следва да се уважи искането на директора на ДОДОП за присъждане на разноски по реда на чл. 226, ал. 3 във вр. чл. 161, ал. 1, изр. 2 от ДОПК, като жалбоподателят, „РАБИТ ФАРМ“ ЕООД, следва да бъде осъден да заплати на Националната агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 2106, 92 лева, определено съгласно с чл. 8, ал. 1 във връзка с чл. 7, ал.2,т.3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа, за всяка инстанция или общо 6320,77 лв., при материален интерес от 18 965,82 лв.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 160, ал. 1, предл. последно от ДОПК, Административен съд – София град, III – то отделение, 8-ми състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Рабит Фарм“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] срещу ревизионен акт (РА) № Р – 2200 – 22210 – 02002 – 091 - 001 от 10.02.2022 г., издаден от органи по приходите, потвърден с Решение № 671 от 03.05.2022 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ [населено място]

ОСЪЖДА „Рабит Фарм“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Националната агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 6320,77 (шест хиляди триста и двадесет лева и седемдесет и седем) лева.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му.

Съдия: